

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ivanov Valerii, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, intervenient accesoriu Societatea pe Acţiuni „Termocom” în procedura planului (în prezent Societatea pe Acţiuni „Termoelectrica”) împotriva lui Ivanov Ghenadi şi Ivanov Valerii privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 03 decembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivanov Ghenadi şi Ivanov Valerii, solicitând încasarea datoriei pentru prestarea serviciilor locativ-comunale.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, pârâţii Ivanov Ghenadi şi Ivanov Valerii sunt locatari ai apartamentului nr.88 din str. Calea Ieşilor, 5, mun. Chişinău, ce se află la balanţa Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14. Societatea pe Acţiuni „Termocom” a livrat energie termică la locul de consum al pârâţilor, însă ultimii nu au achitat plata pentru serviciile prestate, astfel acumulând o datorie în sumă totală de 9354,73 lei, fapt confirmat prin informaţia despre calcularea şi achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Afirmă reclamantul că potrivit pct. pct.10, 17 şi 18 din Hotărârea Guvernului nr.191 din 19.02.2002, proprietarii, chiriaşii locuinţelor sunt obligaţi să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Menţionează reclamantul că încercările de a soluţiona litigiul pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes, fapt ce l-a determinat să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Astfel, solicită reclamantul încasarea de la pârâţi, în mod solidar, datoria pentru serviciile locativ-comunale în mărime de 9354,73 lei, cât şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chişinău din 26 iulie 2013,

acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la Ivanov Ghenadi și Ivanov Valerii, în mod solidar, în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.14 a datoriei în mărime de 9354,73 lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 280,64 lei, iar în total suma de 9635,37 lei.

La 01 iulie 2014, Ivanov Valerii a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe prin care a solicitat repunerea apelului în termen, casarea hotărârii contestate în partea încasării datoriei de la Ivanov Valerii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care pretențiile reclamantului față de pârâtul Ivanov Valerii să fie respinse.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2014, a fost repus în termen apelul declarat de Ivanov Valerii.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de către Ivanov Valerii și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 26 iulie 2013.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, pretențiile înaintate de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 față de Ivanov Valerii sunt întemeiate și se încadrează în prevederile art. 59 Cod cu privire la locuințe, iar argumentele apelantului precum că nu are încheiat cu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, un contract de acordare a serviciilor comunale și că nu locuiește în apartamentul aflat în litigiu sunt neîntemeiate, or, potrivit Extrasului din Registrul bunurilor imobile, coproprietari ai apartamentului nr. 88, str. Calea Ieșilor 5, mun. Chișinău sunt Ivanov Ghenadii și Ivanov Valerii, iar faptul că apelantul nu locuiește în bunul imobil ce îi aparține, nu îl scutește de achitarea plăților pentru serviciile livrate, fiind obligat să achite plata pentru serviciile locativ – comunale solidar cu celelalte persoane domiciliat în apartament.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Ivanov Valeriu a înaintat cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 26.07.2013 și a deciziei instanței de apel din 03.12.2015 în partea încasării în mod solidar de la Ivanov Valerii și Ivanov Ghenadi a sumei de 9635 lei și 37 bani cu titlul de datorii la serviciile comunale.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 03.12.2015 a fost expedită recurentului la data de 22.01.2016. Astfel, completul Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 21.03.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Ivanov Valerii asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ivanov Valerii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Ivanov Valerii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea